

Начальнику ГУ НП в Дніпропетровській області
Генералу поліції третього рангу Глуховеря В.А.
49101, м.Дніпро, вул.Троїцька, 20-а

Скаржники :

[REDACTED] м. Покров

ЗАЯВА/СКАРГА
на дії поліцейського,
що порушують громадський порядок і спокій громадян
в громадських місцях

Відповідно до ст. 40 Конституції України, Усі мають право направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення або особисто звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів, що зобов'язані розглянути звернення і дати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

Питання практичної реалізації громадянами України наданого їм Конституцією України права вносити в органи державної влади, об'єднання громадян відповідно до їх статуту пропозиції про поліпшення їх діяльності, викривати недоліки в роботі, оскаржувати дії посадових осіб, державних і громадських органів. Закон забезпечує громадянам України можливості для участі в управлінні державними і громадськими справами, для впливу на поліпшення роботи органів державної влади і місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, для відстоювання своїх прав і законних інтересів та відновлення їх у разі порушення врегульовано Законом України "Про звернення громадян".

Статтею 1 Закону України "Про звернення громадян" визначено право громадян України звертатися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, засобів масової інформації, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявюючи або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення.

Згідно ст. 3 Закону України "Про звернення громадян", скарга - звернення з вимогою про поновлення прав і захист законних інтересів громадян, порушених діями (бездіяльністю), рішеннями державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, об'єднань громадян, посадових осіб.

Згідно ст. 4 Закону України "Про звернення громадян", до рішень, дій (бездіяльності), які можуть бути оскаржені, належать такі у сфері управлінської діяльності, внаслідок яких: порушені права і законні інтереси чи свободи громадянина (групи громадян).

Відповідно ст. 18 Закону України "Про звернення громадян", громадянин, який звернувся із заявою чи скаргою до органів державної влади, місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, об'єднань громадян, засобів масової інформації, посадових осіб, має право: особисто викласти аргументи особі, що перевіряла заяву чи скаргу, та брати участь у перевірці

поданої скарги чи заяви; знайомитися з матеріалами перевірки; подавати додаткові матеріали або наполягати на їх запіті органом, який розглядає заяву чи скаргу; бути присутнім при розгляді заяви чи скарги; користуватися послугами адвоката або представника трудового колективу, організації, яка здійснює правозахисну функцію, оформивши це уповноваження у встановленому законом порядку; одержати письмову відповідь про результати розгляду заяви чи скарги; висловлювати усно або письмово вимогу щодо дотримання таємниці розгляду заяви чи скарги; вимагати відшкодування збитків, якщо вони стали результатом порушень встановленого порядку розгляду звернень.

Стаття 19 Закону України "Про звернення громадян" встановлює обов'язок органу державної влади об'єктивно, всебічно і вчасно перевіряти заяви чи скарги, а також на прохання громадянина запрошувати його на засідання відповідного органу, що розглядає його заяву чи скаргу.

Згідно з ст. 20 Закону України "Про звернення громадян" звернення розглядаються і вирішуються у термін не більше одного місяця від дня їх надходження, а ті, які не потребують додаткового вивчення, - невідкладно, але не пізніше п'ятнадцяти днів від дня їх отримання. Якщо в місячний термін вирішити порушені у зверненні питання неможливо, керівник відповідного органу, підприємства, установи, організації або його заступник встановлюють необхідний термін для його розгляду, про що повідомляється особі, яка подала звернення. При цьому загальний термін вирішення питань, порушених у зверненні, не може перевищувати сорока п'яти днів.

Згідно вимог ст. 18 Закону України «Про національну поліцію», поліцейський зобов'язаний, зокрема: 1) неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського; 2) професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва; 3) поважати і не порушувати прав і свобод людини.

Частиною 1 статті 64 Закону України «Про національну поліцію» передбачено, що особа, яка вступає на службу в поліції, складає Присягу на вірність Українському народові такого змісту: «Я, (прізвище, ім'я та по батькові), усвідомлюючи свою високу відповіальність, урочисто присягаю вірно служити Українському народові, дотримуватися Конституції та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти права і свободи людини, честь держави, з гідністю нести високе звання поліцейського та сумлінно виконувати свої службові обов'язки».

Зі змісту присяги поліцейського, яку він складає при вступі на службу в поліції, можна зробити висновок що поведінка поліцейського має відповідати очікуванню громадськості й забезпечувати довіру суспільства та громадян до поліції, не тільки під час виконання службових обов'язків, а й у повсякденному житті. Працівник поліції має чітко усвідомлювати, що займана посада є виявом довіри народу, та повинен стверджувати і відстоювати честь і гідність звання поліцейського, несучи особисту відповіальність перед державою і суспільством; має вживати заходів на підвищення авторитету та позитивного іміджу органів поліції; в особистій поведінці у службових та позаслужбових стосунках з людьми не допускати проявів жорстокого або принизливого ставлення до людей, бути зразком чесності, тактовності та внутрішньої дисциплінованості, оскільки проходження служби в поліції несумісне з неправомірною поведінкою, ігноруванням вимог Конституції, законів України та Дисциплінарного статуту.

Тобто поліцейський повинен уникати вчинення дій, що підривають довіру та авторитет органів поліції і їх працівників в очах громадськості та є несумісним із подальшим проходженням служби.

Відповідно до вимог п. 10 ч. 1 ст. 25 Закону України «Про національну поліцію» Поліція відповідно до покладених на неї завдань: «10) вживає заходів для забезпечення публічної безпеки і порядку на вулицях, площах, у парках, скверах, на стадіонах, вокзалах, в аеропортах, морських та річкових портах, інших публічних місцях».

Визначення поняття громадські місця наведене у Законі України «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення» № 2899-IV:

«Громадське місце - частина (частини) будь-якої будівлі, споруди, яка доступна або відкрита для населення вільно, чи за запрошенням, або за плату, постійно, періодично або час від часу, в тому числі під'їзди, а також підземні переходи, стадіони»

Також аналогічне поняття громадські місця наведене у Наказі Міністерства оборони України від 10.10.2016 № 515 Про затвердження Інструкції про організацію патрульно-постової служби Військовою службою правопорядку у Збройних Силах України: «Громадське місце - будівля (споруда) або будь-яка її частина з вільним доступом до неї населення, або за запрошенням, або за плату, або постійно, або періодично, зокрема під'їзди, підземні переходи, стадіони тощо»

Отже, до громадських місць належать, зокрема, під'їзди житлових будинків.

Правила поведінки в громадських місцях окреслені Адміністративним кодексом України. За порушення цих правил передбачена адміністративна відповіальність.

Отже, у громадських місцях не можна займатися такими речами, як: нецензурна лайка; лихослів'я по телефону.

Усе це підпадає під дії статті 173 Адміністративного кодексу України – дрібне хуліганство, тобто нецензурна лайка в громадських місцях, образливе чіпляння до громадян та інші подібні дії, що порушують громадський порядок і спокій громадян.

Згідно статті 3 закону України Про Дисциплінарний статут Національної поліції України від 15.03.2018 № 2337-VIII, службова дисципліна, крім основних обов'язків поліцейського, визначених статтею 18 Закону України "Про Національну поліцію", покладає на поліцейського і додаткові зобов'язання:

3) поважати права, честь і гідність людини, надавати допомогу та запобігати вчиненню правопорушень;

6) утримуватися від дій, що перешкоджають іншим поліцейським виконувати їхні обов'язки, а також які підривають авторитет Національної поліції України;

7) утримуватися від висловлювань та дій, що порушують права людини або принижують честь і гідність людини;

Дисциплінарний статут Національної поліції України закріплює поняття «службова дисципліна», яка окрім загальних обов'язків поліцейського, визначених ст. 18 Закону «Про Національну поліцію», зобов'язує дотримуватись конкретних положень Закону.

26.06.2019 року у період часу з 20:35 до 20:40 годин, ми, громадяни України, жителі будинку [REDACTED] у м. Покров Дніпропетровської області, знаходячись біля зазначеного будинку, та у під'їзді цього будинку, стали свідками наступних дій та поведінки Начальника слідчого відділу Покровського ВП Нікопольського ВП ГУ НП в Дніпропетровській області Харченко Тетяни Леонідівни.

Харченко Т.Л. прибула на патрульному автомобілі білого кольору разом з двома патрульними поліцейськими до під'їзду будинку [REDACTED], та вийшовши з автомобіля почала голосно розмовляти у телефон, який тримала, вимагаючи від жительки нашого будинку Єлісіної Анни Олексandrівни щоб остання негайно вийшла до неї та їхала на місце події, а саме на місце, де було знайдено труп людини. При цьому Харченко Т.Л. висловлювався брутальними словами.

Як ми зрозуміли, Харченко Т.Л. є начальником Єлісіної Анни, яка працює у Покровському ВП.

Розмовляючи по телефону, Харченко Т.Л. кричала в слухавку нецензурно лаючись та викрикувала, що їй нас.ати на те, що треба кудись определити дитину і сказала що якщо немає куди діти, то щоб Єлісіна брала дитину з собою на виїзд.

Після того, як Харченко Т.Л. припинила розмову по телефону, вона закричала до одного з присутніх патрульних поліцейських, вимагаючи щоб він негайно йшов додому до Єлісіної та сказав щоб та відразу ж вийшла до автомобіля та їхала з ними на огляд трупу. Після того, як патрульний поліцейський вийшов на вулицю без Єлісіної, та повідомив, що Єлісіна сказала йому що спочатку їй необхідно визначитись куди її терміново відправити дитину та хоча б декілька хвилин перекусити, бо вона тільки-но прийшла з роботи, забравши дитину від батьків. Далі ми бачили, що Харченко Т.Л. неймовірно розсердилася почувши таке, та побігла у під'їзд, куди ми також зайдли, бо невже ж будуть везти малу дитину на огляд трупу!

Біля квартири Єлісіної Анни на другому поверсі нашого будинку, куди прибігла Харченко Т.Л. та її відчинила двері Єлісіна, Харченко знову кричала, вимагаючи щоб Єлісіна брала з собою дитину, на що та відповіла, що вона тоді візьме свою дитину на виїзд, коли Харченко візьме своїх дітей.

Галасуючи у вечірній час, Харченко заважала відпочинку малолітній дитині Єлісіної та 9-річному онуку людей з квартири [REDACTED] який вийшов з квартири та все це бачив і чув.

Єлісіна А.О. намагалася пояснити своєму начальнику Харченко, що їй треба лише хвилин 20, щоб створити собі можливість пойхати на виїзд, після чого Харченко Т.Л. вибігла з під'їзду, ми також пішли за нею, а вона почала вимагати від підлеглих патрульних поліцейських, щоб вони писали рапорти про те що Єлісіна відмовилась виїжджати на труп.

При цьому Єлісіна теж вийшла на вулицю з під'їзду і ми побачили, що вона була блідою, тримтіла і у неї був поганий хворобливий вигляд, а руки тримтіли дуже, у зв'язку з чим ми пропонували її викликати швидку допомогу, щоб не залишатись у такому стані на ніч на одинці з малою дитиною.

Проте, Єлісіна сказала, щ вона сама викличе таксі, та викликала по телефону, після чого ми були з дитиною Єлісіної, поки вона не повернулася додому. Був вже пізній час.

Усвідомлюючи дисциплінарну караність свого діяння, у порушення статті 18 Закону України «Про національну поліцію», Присяги поліцейського, статті 3 закону України Про Дисциплінарний статут Національної поліції України, Правил етичної поведінки поліцейських, начальник СВ Покровського ВП Нікопольського ВП, порушила громадський порядок, а також взагалі вимагала неможливі речі (пропонування повезти малу дитину на місце, де знаходитьться труп людини), що змусило Єлісіну А.О. звертатись до медичної установи за наданням її медичної допомоги.

Дане порушення стало можливим внаслідок особистої недисциплінованості та повного ігнорування начальником слідчого відділу Харченко Т.Л. вимог чинного законодавства, свідомого вчинення дій, що підривають авторитет поліції.

Приписами ст. 19 Закону України «Про національну поліцію» чітко передбачено, що У разі вчинення противправних діянь поліцейські несуть кримінальну, адміністративну, цивільно-правову та дисциплінарну відповідальність відповідно до закону. Підстави та порядок притягнення поліцейських до дисциплінарної відповідальності, визначаються Дисциплінарним статутом Національної поліції України, що затвержується законом.

Відповідно до ст. 15 КУпАП, поліцейські несуть відповідальність за адміністративні правопорушення за дисциплінарними статутами.

Відповідно до ст. 1 закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України»:

«1. Службова дисципліна - дотримання поліцейським Конституції і законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів Національної поліції України, нормативно-правових актів Міністерства внутрішніх справ України, Присяги поліцейського, наказів керівників.»

У відповідності до ст. 11 Закону України «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України»: за порушення службової дисципліни поліцейські незалежно від займаної посади та спеціального звання несуть дисциплінарну відповіальність згідно з цим Статутом.

Згідно з статтею 12 Дисциплінарного статуту дисциплінарним проступком визнається протиправна винна дія чи бездіяльність поліцейського, що полягає в порушенні ним службової дисципліни, невиконанні чи неналежному виконанні обов'язків поліцейського або виходить за їх межі, порушенні обмежень та заборон, визначених законодавством для поліцейських, а також у вчиненні дій, що підривають авторитет поліції.

Частиною 3 статті 13 Дисциплінарного статуту передбачено, що до поліцейських можуть застосовуватися такі види дисциплінарних стягнень: 1) зауваження; 2) догана; 3) сувора догана; 4) попередження про неповну службову відповідність; 5) пониження у спеціальному званні на один ступінь; 6) звільнення з посади; 7) звільнення із служби в поліції.

Підставою для застосування до поліцейського дисциплінарних стягнень, перелік яких визначено у статті 13 Дисциплінарного статуту є вчинення дисциплінарного проступку, тобто протиправних, винних дій чи бездіяльність, що полягає в порушенні поліцейським службової дисципліни, невиконанні чи неналежному виконанні обов'язків поліцейського або виходить за їх межі, порушенні обмежень та заборон, визначених законодавством для поліцейських, а також у вчиненні дій, що підривають авторитет поліції.

Відповідно до п. 2-5 наказу МВС України «Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських», 2. Метою цих Правил є урегулювання поведінки поліцейських з дотриманням етичних норм, формування в поліцейських почуття відповіальності перед суспільством і законом за свої дії та бездіяльність, а також сприяння посиленню авторитету та довіри громадян до поліції. 3. Ці Правила ґрунтуються на Конституції України, Законах України «Про Національну поліцію», «Про запобігання корупції», інших законах України, актах Президента України та постановах Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України. 4. Під час прийняття на службу до поліції особу ознайомлюють з вимогами цих Правил. 5. Поліцейський здійснює свою діяльність відповідно до основоположних принципів, які закріплені в Конституції України, Законі України «Про Національну поліцію», інших законодавчих актах України, а також у цих Правилах.

Відповідно до п. 1 розділу II. «Основні вимоги до поведінки поліцейського» Правил етичної поведінки поліцейських під час виконання службових обов'язків поліцейський повинен, зокрема: «неухильно дотримуватися положень Конституції та законів України, інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність поліції, та Присяги поліцейського; поводитися стримано, доброзичливо, відкрито, уважно і ввічливо, викликаючи в населення повагу до поліції і готовність співпрацювати; контролювати свою поведінку, почуття та емоції, не дозволяючи особистим симпатіям або антипатіям, неприязні, недоброму настрою або дружнім почуттям впливати на прийняття рішень та службову поведінку; мати охайній зовнішній вигляд, бути у встановленій формі одягу; дотримуватися норм ділового мовлення, не допускати використання ненормативної лексики;»

Відповідно до п. 3 розділу V Правил етичної поведінки поліцейських, Керівник органу (підрозділу) поліції повинен: бути прикладом дотримання Конституції та законів України, інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до Конституції та законів Україн

професійно-етичних вимог, основних принципів професійної діяльності та правил поведінки поліцейських, визначених цими Правилами, а також вимагати їх дотримання від підлеглих; об'єктивно оцінювати виконання службових обов'язків підлеглими, а в разі порушення норм законодавства України або недотримання вимог цих Правил - ініціювати притягнення їх до відповідальності згідно із законодавством України;

Отже, порушення вимог наказу МВС України «Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських» від 09.11.2016 р. № 1179 є самостійною та достатньою підставою для притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Тобто поліцейський повинен уникати вчинення дій, що підривають довіру та авторитет органів поліції і їх працівників в очах громадськості, проте Харченко Т.Л. своїми діями грубо порушила всі принципи покладені в основу інституту охорони порядку, а своїми діями підривала авторитет до Національної поліції України, викликаючи негативне ставлення громадськості до поліцейських.

На підставі викладеного, просимо :

1. Притягнути винних осіб до відповідальності.
2. У термін, встановлений ст. 20 ЗУ «Про звернення громадян» письмово проінформувати про прийняте рішення негайно після його прийняття, а у випадку подовження строку розгляду - повідомити про це.
3. Про прийняті міри повідомити письмово поштовою адресою на адресу місця проживання першого заявитика у списку.